

HENRIK SIENKIEWICZ:

KRIŽARJI

Zih iz Zgoželic, ki je resnično slovel po dobroti in uslužnosti, mu je začel vnovič prigovarjati in ga prositi, toda Matko se je uprl: če že moram umreti, rajši na lastnem dvorišču. Težko mu je bilo brez tega Bogdanjca toliko let, torej se mu sedaj, ko meja ni več daleč, ne odreče za nič na svetu, četudi bi bila to poslednja noč. Bog mu je že tako milostljiv, da mu je vsaj dovolil, da pride sem.

Otrl si je z dljanjo solze, ki so mu privrele izpod vek, se ozrl okoli in rekel:

"Če je že to gozd Volka iz Bžozove, pridemo koj popoldne tja."

"Ni več Volkov iz Bžozove, marveč opatov," je pripomnil Zih.

Bolni Matko se je na to nasmešnil in čez čas rekel:

"Če je opatov, bo morda kdaj naš."

"Ha! Ravnokar ste govorili o smrti," je veselo vzkliknil Zih, "sedaj pa že hočete, da bi preživeli opata."

"Jaz ne, toda Zbiško."

Daljši razgovor so prekinili lovski rogovi v gozdu, ki so se oglasili daleč pred njimi. Zih je takoj zadržal konja in začel poslušati.

"Tu nemara nekdo lovi," je rekel. "Počakajte!"

"Morda opat. To bi bilo dobro, da bi se takoj srečali."

"Tiho, no!"

Obrnil se je k spremstvu.

"Stoj!"

Obstali so. Rogovi so se bližali, a trenutek pozneje se je zaslislalo pasje lajanje.

"Stoj!" je ponovil Zih. "K nam gredo."

Zbiško je skočil s konja in začel klicati:

"Dajte sem samostrel! Morda nas napade zver! Hitro! Brž!"

Iztrgal je samostrel hlapcu iz rok, ga oprl ob zemljo, pritisnil s trebuhom, se sklonil, napel hrbet kakor lok, prijel tetivo s prsti obeh rok, jo nategnil, kot bi mignil, na železni nastavek, vtaknil strelico in planil v gozd.

"Napel, brez ročice napel!" je počepetal Zih, osupel zaradi te nenavadne moči.

"Ho, to je vražji dečko!" je penosno prišepnil Matko.

Medtem se je glas rogov in lajanje psov še bolj približalo, a na mah se je z desne strani gozda zaslislal težak topot, tresk lomljenega grmovja in vej — na cesti pa je kot blisk planil iz goščave star bradat zober z ogromno, nizko povešeno glavo, s krvavečimi očmi in z izlegnjem jezikom, besen in strašen. Ko je naletel na cestno zapreko, jo je z enim skokom preskočil, v zaletu padel na prednje noge, a se zopet dvignil in že bi se bil skrtil v goščavi na drugi strani ceste, ko je na mah završela zlovešča tetiva in se zaslislal švit kopja; zver se je vzpela, zavrtela, grozno zamukala in telebnila, kot bi jo grob podrl, na zemljo. Zbiško se je pokazal izza drevja, napel iznova samostrel in se približal, pripravljen za strel, ležečemu biku, ki sta mu zadnji nogi še kopali zemljo.

Pogledal je za hip, potem pa se je mirno obrnil k spremstvu in začel od daleč klicati:

"Tako jo je dobil, da je kar gnoj izpustil!"

"Da bi tel!" se je oglašil bli-

Zajoči se Zih, "od ene strelice!"

"Da, bilo je od blizu in zalet je bil močan. Glejte: ne samo ostrina, tudi leseni podaljšek se mu je ves skrtil pod lopatico."

"Lovci morajo biti blizu; Leži!..."

gotovo ga odpeljejo."

"Ne dam ga!" je odgovoril Zbiško, "ubit je na cesti, a cesta ni nikogar."

"Če pa lovi opat?"

"Če lovi opat, naj si ga vzame."

Medtem so se pokazali iz gozda psi, ki jih je bilo precej. Ko so ugledali zver, so planili nanjo s strašnim lajanjem, se zagnali v kolobar in se takoj začeli trgati med seboj.

"Tako pridejo tudi lovci," je tiho rekel Zih. "Glej, že prihajajo, nekoliko dalje pred nami so planili iz gozda in še ne vidijo zveri. Hop! Hop! Semkaj, semkaj!... Leži!

razpuščene od dira, so se vpletle hmeljeve mačice; obraz ji je bil rdeč kakor zora, na prsni je imela razpeto srajčico, a nad srajco volneno ruto. Ko je dospela, je pripravi ustavila konja; za hip se je pojavila na licu nezaupnost, začudenje, veselje — naposled pa se ni mogla upirati dokazom svojih oči in ušes ter je začela kričati s tenkim, še nekoliko otroškim glasom:

"Očka! O moj najdražji očka!"

In kakor bi trenil, je zdrnila s konja in ko je skočil na zemljo tudi Zih, da jo pozdravi, se ga je oklenila okoli vratu. Zbiško je dolgo slišal samo poljubovanje in dve be-

Toda naglo je umolknil, si naslonil roko nad oči, a čez hip se je oglašil:

"Pri bogu! Kaj je to? Ali sem oslepel, ali se mi zdi..."

"Nekdo je na vranjem konju spredaj!" je rekel Zbiško. Toda Zih je naglo zaklical: "Ljubi Jezus! Nemara je res Jagienka!"

In takoj je začel kričati: "Jagna! Jagna!..."

Potem je stekel naprej, toda preden je utegnil spodbiti konja, je Zbiško ugledal najčudovitejši prizor na svetu: Na iskrem šarcu je jezdilo proti njim, sedeč po moško, dekle s samostrelom v roki in s kopjem na plečih. V lase,

sedi: "Očka! Jagna! Očka! Jagna!", ki sta se ponavljali v pijanem veselju.

Dohitelo tu je obojno spremstvo, dohitel ju je Matko na vozu, a onadva sta še venomer

ponavljala: "Očka! Jagna!" in se še vedno objemala. Ko sta se nasitila teh pozdravov in vzklikov, je začela Jagienka izpraševati:

(Dalje prihodnjič)

Za slovenski napredek

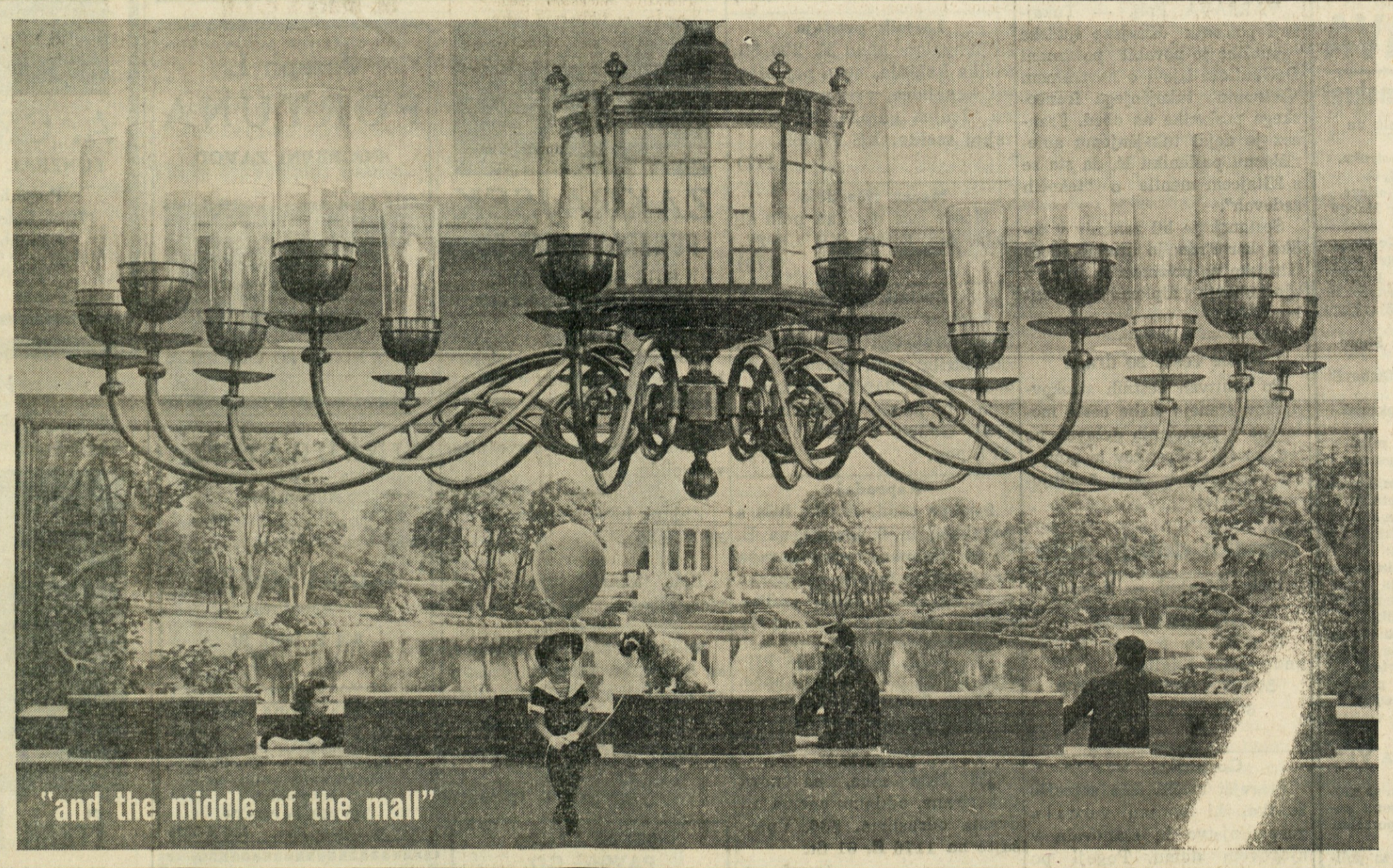
izvolite 1. oktobra advokata

WILLIAM J. KENNICK

za councilmana 32. varde

Odvetnik Kennick kandidira za mesto, katerega je izpraznil odvetnik John Fakult. Profesor Kennick je zaveden Slovenec, zanesljiv in zelo sposoben.

(Plačan politični oglas)

VELIKA OTVORITEV — Ponedeljek je velik dan za to malo deklco — simbol Severance centra. Ta dan bo Society National Bank odprla svojo novo podružnico sredi tega velikega, čudovitega novega prodajnega središča. To bo ena izmed najmodernejših bančnih ustanov v vsem Clevelandu. Za posebno ugodnost bančnega poslovanja so uradi za avtomobiliste na samem parkališču, kjer je mogoče denar vlagati in dvigati, ne da bi bilo treba stopiti iz vašega voza. **PRIDITE PRAZNOVAT** — Vsakdo je vabljen, da se nam pridruži pri tem velikem otvoritvenem slavlju prihodnji teden od 15. do 20. septembra. V ponedeljek zvečer bo poseben odprt dom od 6. do 8. **LEPA DARILA** — Tekom tega velikega otvoritvenega slavlja bodo pri Society na razpolago brezplačne nagrade in spominki za vsakega. Med njimi so bogate nagrade kot General Electric TV, Polaroid Land Camera, tranzister radio in veliko drugih. Za otroke bodo na razpolago gumijaste žoge, okrepčila pa za vse. Če odprete nov čekovni ali hranilni račun za \$50 ali več, si lahko izberete posebno darilo v Higbee ali Halle's. Na **TAYLOR & MAYFIELD RD.** — Obiščite to našo čudovito podružnico v Severance Centru. Mi vas pričakujemo. Zapomnite si: sredi sprehajališča v Severance Centru, na vogalu Taylor in Mayfield Rd.

Severance Center Branch
Society NATIONAL BANK
Member Federal Deposit Insurance

